

TÌNH ÁI HỮU

□ Nguyễn Đức Súy

Tháng sáu vừa qua, chúng tôi đi một vòng qua New Orleans, Washington DC và Montreal, và có dịp gặp gỡ một số anh chị ái hữu tại những nơi này. Đến đâu chúng tôi cũng được các anh chị ái hữu đón tiếp nồng hậu, nói lên tình ái hữu đậm đà mà có lẽ chỉ trong gia đình Công Chánh chúng ta mới có.

Đến New Orleans chúng tôi được anh chị Hoàng ngọc Ân dành cho xứ dụng căn nhà mặc dầu anh chị Ân đi nghỉ hè trong thời gian chúng tôi lưu lại N.O. Anh chị Phan đình Tăng tổ chức một buổi họp Ái hữu tại nhà và cho chúng tôi cơ hội gặp các anh chị ái hữu N.O. Ngoài các anh chị ái hữu trong gia đình Công chánh số anh chị như anh chị Trang, Cấn, Tào, Hợp, Bảnh, bửu v.v..., còn có một số anh chị trong gia đình Công binh như anh chị Phong và Nga. Các anh chị đem đến đủ thức ăn ngon, đặc biệt chị Tăng cho ăn caviar và anh bảnh tự tay làm lấy món ăn “gumbo soup”. Lâu lắm mới có dịp gặp nhau, câu chuyện nói hoài không hết, và buổi họp mặt đến khuya mới chấm dứt.

Ngày thứ hai, anh chị Tăng nghỉ đi làm một ngày, và đưa chúng tôi đi xem các thắng cảnh của N.O. Chúng tôi đi từ Nam lên Bắc, từ Đông sang Tây, không có chỗ nào đáng xem mà không đặt chân tới. Trong lúc đi, anh Tăng kể cho chúng tôi nghe những chuyện về New Orleans. Chuyện của anh Tăng rất ý nhị, chúng tôi nghe mãi không chán. Anh Bùi đức Hợp cũng tình nguyện đưa chúng tôi đi xem một khu thiên nhiên, gần N.O. Nhưng vì thời giờ eo hẹp, nên chúng tôi

đành phải khước từ, hy vọng một dịp khác sẽ có thể đáp lại tấm thịnh tình của anh Hợp.

Ở Washington DC chúng tôi có đến thăm anh chị Bửu Đôn ở Silver Spring, Maryland.

Anh chị Đôn mới mua nhà ở đây khoảng một năm và anh Đôn tự làm lấy basement ; từ vách tường, đến điện, nước, thoát nước, máy nóng, máy lạnh, anh Đôn đều mua đồ, đọc sách và tự làm lấy hết, chúng tôi phục sát đất.

Sau gần mười một năm mới gặp lại nhau, chúng tôi thấy anh chị Đôn cũng không thay đổi gì nhiều, vẫn cốt cách phong nhã như xưa. Anh chị Đôn cho chúng tôi thưởng thức một châu Pizza và chuyện hàn huyên chưa hết thì chúng tôi phải từ giã.

Chúng tôi quá tiếc vì thời gian gặp nhau quá ngắn ngủi, vì chúng tôi bị kẹt xe trên xa lộ gần hai giờ. Chúng tôi cũng có dịp gặp anh chị Ngô Năm (Silver Spring, Maryland) và anh chị Nguyễn Cửu Đạt (Greenville, South Carolina) trong một buổi họp mặt tại nhà một người em của chúng tôi ở Virginia.

Chúng tôi định đi thăm hay liên lạc với một số ai hữu khác như cụ Lê Sĩ Ngạc, anh Bùi thanh Dương, Anh Nguyễn sĩ Tín v.v... Nhưng vì thời giờ không cho phép nên đành xin cáo lỗi với các ai hữu đó.

Đến Montreal, Quebec, chúng tôi được anh chị H.K.(anh H.K. khiêm nhượng không muốn nói tên) dành cho một căn nhà và xe để sử dụng trong thời gian ở Montreal. Điều đáng nói là chúng tôi và anh chị HK chưa biết nhau trước. Qua một người bạn, anh HK nghe nói chúng tôi sắp qua Montreal. Anh H.K. liền điện thoại cho tôi, và “offrer” những phương tiện vừa nói cho chúng tôi. Quá cảm động, chúng tôi không biết làm gì hơn là nhận sự giúp đỡ bất ngờ đó.

Anh H.K. còn đưa chúng tôi đi chơi, và đi ăn ở một tiệm đồ biển rất nổi tiếng ở khu Vieux Montreal. Anh H.K. nói anh chị ai hữu nào định qua Montreal chơi và căn nhà ở, xe cộ hay hướng dẫn, anh H.K. sẽ sẵn lòng giúp đỡ chúng tôi vậy.

(ghi chú : vì anh H.K. không cho biết tên, xin liên lạc với tôi nếu cần). Chúng tôi cũng rất vui mừng vì được gặp lại anh Nguyễn Bách, trước làm ở Tổng nha kiến thiết. Anh Bách và cháu trai, Nguyễn Bảo Quán, vừa từ trại tị nạn ở Nhật đến Montreal từ hồi tháng 12-85.

Mặc dầu mới đến và mới đi làm được mấy tuần, anh Bách cùng anh HK đến đưa đón chúng tôi ở phi trường Mirabel và nghỉ một ngày để đi chơi cùng chúng tôi. Chúng tôi cũng có cơ hội gặp một số anh chị ái hữu Montreal trong một buổi ăn tối. Mặc dầu không được báo tin trước, anh Phạm hữu Vĩnh cũng đã tổ chức cấp tốc một bữa ăn tối tại một nhà hàng ở Montreal, khi nghe nói chúng tôi qua.

Nhờ vậy, chúng tôi mới gặp lại được các anh chị Phạm hữu Vĩnh, Nguyễn quang Di, Tôn Thất Đồng, vũ ngọc Can và anh Phạm nam Trường (các anh H.K. và Nguyễn Bách cũng tham dự buổi họp mặt này). Trừ anh chị Vĩnh, chúng tôi có gặp cách đây mấy năm khi anh chị qua thăm California, các anh chị khác chúng tôi chưa được hân hạnh gặp lại, từ hồi 1975 cho đến nay.

Chúng tôi thấy các anh chị đều không thay đổi gì nhiều, so với trước. Các anh chị Vĩnh và Di nay đã hồi hưu, vui thú điền viên, không còn bận tâm gì, vì các cháu đều đã thành đạt.

Các anh Đồng, Can và Trường đi làm cho city hoặc cho một công ty quốc doanh, địa vị vững chắc; có lẽ nhờ vậy mà anh nào trông cũng trẻ và phương phi. Hai chị Đồng và Can vẫn trẻ và đẹp như hồi ở Việt Nam.

Chúng tôi chỉ tiếc là thời gian lưu lại Montreal quá ngắn, không cho phép chúng tôi đi đến thăm từng nhà và nói chuyện nhiều hơn.

Chuyến đi vừa qua giúp chúng tôi, có dịp gặp lại các bạn thân đã nhiều năm không gặp, và biết thêm các bạn mới. Gia đình Công chánh đông đúc, tình ái hữu Công chánh đậm đà, chúng tôi thấy may mắn thuộc vào gia đình đó và san sẻ mối tình ái hữu đó.

Chúng tôi mượn bài này, để cảm ơn tất cả anh chị ái hữu đã dành cho chúng tôi, một sự tiếp đón nồng hậu, và những cảm tình đặc biệt trong chuyến đi này. Chúng tôi mong sẽ có cơ hội gặp lại và đón tiếp các anh chị ở San Francisco.

NGUYỄN ĐỨC SÚY